OGÓLNOKSZTAŁCĄCA SZKOŁA BLETOWA im. Feliksa Parnella
WYMAGANIA EDUKACYJNE
RELIGIA, KLASA I
Rok szkolny: 2026/2027
Nauczyciel: Halina Kubiak

OCENA DOPUSZCZAJĄCA **Uczeń:**	**OCENA DOSTATECZNA** **Uczeń:**	**OCENA DOBRA** **Uczeń:**	**OCENA BARDZO DOBRA** **Uczeń:**	**OCENA CELUJĄCA** **(w ciągu całego roku szkolnego)** **Uczeń:**
I. POZNAJĘ ,,NOWE PRZYKAZANIA'' PANA JEZUSA				
1. formułuje modlitwę dziękczynną za przeżyte wakacje, 2. wyjaśnia znaczenie symboli zawartych w przypowieści: siewca, ziarno, miejsca, na które pada ziarno, 3. wyjaśnia, że ludzie, którzy się smucą z powodu braku miłości do Boga i drugiego człowieka, będą pocieszeni, 4. nazywa postawy, cechy Maryi jako cichej i pokornego serca, 5. wskazuje na mapie rzekę Jordan, 6. tłumaczy pojęcie miłosierdzia, 7. wskazuje miłość do Boga	1. opowiada przypowieść o siewcy, 2. wskazuje na mapie Ziemię Świętą, 3. wyjaśnia znaczenie pojęć „błogosławieni" i „chrześcijanin", 4. odkrywa, że nagrodą za bycie ubogim w duchu jest królestwo niebieskie już tu, na ziemi, i w życiu wiecznym 5. wskazuje Górę Błogosławieństw jako miejsce żywej modlitwy pielgrzymów 6. wyjaśnia dlaczego trzeba żałować za grzechy 7. wskazuje Maryję jako Tę, która wypełniła w swym życiu błogosławieństwa,	1. tłumaczy znaczenie przypowieści o siewcy, 2. wyjaśnia znaczenie pojęć „katecheza", „przypowieść", „pielgrzym 3. tłumaczy, że człowiek szczęśliwy to ten, który zaufał Panu Jezusowi, 4. wskazuje na mapie Górę Błogosławieństw, 5. wskazuje na mapie Górę Synaj, 6. wymienia cechy faryzeusza i celnika z przypowieści Jezusa, 7. opisuje historię Piotra, który płacze z powodu swojego grzechu, 8. określa ludzi cichych jako tych, którzy ufają Panu Bogu, wypełniają w	1. wyjaśnia, że każda katecheza pogłębia jego więź z Jezusem, 2. uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego wymaga skupienia i wyciszenia, 3. odkrywa, że osiągnięcie szczęścia wymaga od nas zaufania Panu Jezusowi i podjęcia trudu bycia Jego uczniem, 4. wymienia cechy człowieka ubogiego w duchu, 5. odnosząc się do pierwszego błogosławieństwa, wylicza, co przeszkadza nam w osiągnięciu szczęścia, 6. wyjaśnia, że niedostrzeganie,	1. wyczerpująco wyjaśnia potrzebę skupienia i wyciszenia podczas słuchania słowa Bożego, aby móc poznawać naukę Pana Jezusa i żyć zgodnie z nią, 2. wskazuje osiem błogosławieństw jako drogę chrześcijanina do osiągnięcia szczęścia w życiu na ziemi i w niebie, 3. analizuje tekst Łk 22,59–62, 4. na przykładzie wybranych świętych wskazuje jak można realizować w swoim życiu drogę błogosławieństw,

i bliźniego jako podstawową motywację naszego postępowania, 8. odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do budowania pokoju między ludźmi, 9. odkrywa, że Jezus wzywa nas do modlitwy za nieprzyjaciół, 10. wymienia większość z ośmiu błogosławieństw.	8. objaśnia, że zbyt często osądzamy innych, a samych siebie usprawiedliwiamy, 9. wskazuje na mapie Górę Błogosławieństw, 10. odkrywa, że przeszkodą w stawaniu się człowiekiem miłosiernym jest egoizm, 11. odkrywa, że przeszkodą do stawania się człowiekiem czystego serca jest nasze zobojętnienie na Boże słowo i Jego przykazania oraz zachowania pełne fałszu wobec innych, 12. opowiada historię Świętego Szczepana, 13. odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do życia ośmioma błogosławieństwami, 14. odkrywa, że każdy chrześcijanin jest powołany do świętości.	swym życiu Jego wolę wsłuchując się w Słowo Boże, nie szukają poklasku, nie unoszą się gniewem, 9. odkrywa, że tylko Bóg może sprawiedliwie osądzić człowieka, bo tylko On zna jego serce, 10. odkrywa, że człowiek miłosierny okazuje aktywne współczucie drugiemu człowiekowi – dostrzega jego biedę i pomaga mu, 11. opisuje, jak powinniśmy wprowadzać pokój na świecie, w rodzinach, wśród rówieśników, 12. odkrywa, że szczęście człowieka wypływa z faktu wypełniania przykazania miłości Boga i bliźniego, 13. wskazuje możliwe powody odrzucenia w grupie rówieśniczej, 14. robi rachunek sumienia w oparciu o osiem błogosławieństw,	bagatelizowanie swoich grzechów i ich konsekwencji dla nas i dla innych to przeszkody dla życia drugim błogosławieństwem, 7. odkrywa, że przeszkodą w wypełnianiu w życiu trzeciego błogosławieństwa jest wymuszanie na innych wypełniania naszych projekcji życiowych, traktowanie Pana Boga jako wykonawcy naszych życzeń, 8. na przykładzie Jana Chrzciciela wskazuje cechy człowieka łaknącego i pragnącego sprawiedliwości, 9. odkrywa, że człowiek szczęśliwy to ten, który jest czystego serca, nie ma w nim zła, żyje zgodnie z Bożymi przykazaniami, 10. odkrywa, że przeszkodą we wprowadzaniu w życie błogosławieństwa związanego z pokojem jest egoizm, rządza władzy, brak wrażliwości	5. szczegółowo opisuje, kiedy realizujemy poszczególne błogosławieństwa w naszym życiu, 6. spełnia wymagania określone w zakresie oceny bardzo dobrej; 7. prezentuje treści wiadomości powiązane ze sobą w systematyczny układ; 8. wykazuje się właściwym stylem wypowiedzi, swobodą w posługiwaniu się terminologią przedmiotową i inną; 9. samodzielnie posługuje się wiedzą dla celów teoretycznych i praktycznych; 10. proponuje oryginalne i nietypowe rozwiązania problemów; 11. jest pilny, systematyczny, aktywnie uczestniczy w lekcjach, 12. jest wzorowo przygotowany do zajęć, 13. angażuje się w prace pozalekcyjne (np. gazetki, montaże sceniczne, Jasełka, Dni Papieskie, pomoce

			na krzywdzę drugiego człowieka, 11. odkrywa, że chęć dominowania nad drugim człowiekiem, odrzucanie tych, którzy są od nas lepsi lub poszkodowani przez los, stanowi przeszkodę w dążeniu do szczęścia, 12. wskazuje przeszkody utrudniające nam realizację poszczególnych błogosławieństw,	katechetyczne, zadania dodatkowe itp.); 14. samodzielnie poszerza zakres wiedzy religijnej; 15. systematycznie pogłębia tożsamość chrześcijańską poprzez pełniejsze odkrywanie treści Pisma Świętego; 16. doskonale interpretuje fragmenty biblijne i dzieli się swoją wiedzą z innymi; 17. uczestniczy w konkursach wiedzy religijnej; 18. poznane prawdy wiary stosuje w życiu, jest autentycznym świadkiem wiary, 19. aktywnie uczestniczy w życiu religijnym np. należy do formacji parafialnych , organizacji katolickich lub realizuje ideał ofiarnej i bezinteresownej służy w różnych formach wolontariatu; 20. posiada inne osiągnięcia indywidualne promujące ocenę celującą.

II. PRZYJAŹNIĘ SIĘ Z PANEM JEZUSEM				
1. wymienia sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie Słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), 2. podaje, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez budowanie wspólnoty,	1. opisuje sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), 2. podaje, że podstawą przyjaźni z Jezusem jest wiara w Niego i zaufanie Mu 3. odkrywa, że owocem Eucharystii jest miłość do Boga i bliźniego,	1. wyjaśnia, że każdy chrześcijanin jest zaproszony przez Jezusa Chrystusa do budowania pokoju między ludźmi, 2. wymienia dary, jakie otrzymujemy w czasie Eucharystii od Pana Jezusa – Oblubieńca,	1. stwierdza, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez rozmowę i systematyczne spotkania z Nim (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), 2. podaje, że udział w Eucharystii, uczcie weselnej jest uprzywilejowanym spotkaniem z Chrystusem – Oblubieńcem,	1. wyczerpująco uzasadnia potrzebę spotkania z Jezusem i sposoby troski i przyjaźń z Bogiem. 2. udział w Eucharystii, 3. wyraża miłość i zaufanie do Boga.
III. DZIĘKUJĘ ZA WSZYSTKO PANU JEZUSOWI				
1. odkrywa, że wdzięczność jest ważną cechą człowieczeństwa, 2. uzasadnia wartość wdzięczności w relacji z Bogiem, 3. wymienia różne dary, które otrzymuje od Boga, 4. odkrywa, że Bóg, pełen miłości, działa dla dobra innych poprzez Ojca Pio, 5. nazywa Maryję Królową Polski, Czarną Madonną, 6. wymienia osoby, poprzez które Bóg działa w jego	1. uzasadnia wartość wdzięczności, 2. odkrywa, że modlitwa dziękczynna to sposób okazania wdzięczności Bogu za otrzymywane dary, 3. odkrywa, że wdzięczność Jezusowi uwidacznia się w zmianie sposobu życia, a także w zmianie w stosunku do Boga i bliźniego, 4. wymienia nadprzyrodzone dary,	1. wskazuje przykładowe powody okazywania wdzięczności, 2. wymienia fakty z życia Wandy Błeńskiej, 3. wskazuje Boga jako dawcę wszelkich potrzebnych nam w życiu łask, 4. odkrywa, że Bóg obdarowuje ludzi darami przyrodzonymi i nadprzyrodzonymi, 5. podaje kilka faktów z życia świętego Ojca Pio,	1. wyjaśnia znaczenie słowa „wdzięczność”, 2. wskazuje motywy wdzięczności na przykładzie trędowatego, 3. określa powody wdzięczności i zmiany w postawach życiowych omawianych postaci biblijnych, 4. wymienia dary przyrodzone i nadprzyrodzone, 5. wyjaśnia znaczenie słów „stygmatyk”, „bilokacja”,	1. analizując treść prefacji tłumaczy dlaczego Eucharystia to dziękczynienie, 2. projektuje jak wykorzystać media do głoszenia Dobrej Nowiny.

życiu, obdarowując go dobrem.	które otrzymał Ojciec Pio, 5. podaje, że Maryja objawia się w ważnych dla ludzkości wydarzeniach, 6. podaje, że prefacja to modlitwa dziękczynna, 7. wymienia cechy Karola Acutisa, które możemy naśladować.	6. odkrywa, że Pan Bóg działa w życiu narodu polskiego, 7. wymienia, za kogo i za co dziękujemy Bogu w prefacji, 8. opowiada o życiu Błogosławionego Karola Acutisa.	6. wskazuje posłuszeństwo, pokorę i miłość do drugiego człowieka jako cechy Ojca Pio, 7. wymienia wydarzenia z historii Polski poznane na lekcji; określa wiek, w którym miały miejsce, 8. odkrywa, że Eucharystia to dziękczynienie Bogu, 9. wyjaśnia sens Ewangelii o krzewie winnym.	
KATECHEZY OKOLICZNOŚCIOWE				
1. wie, że św. Stanisław Kostka był polskim świętym; 2. wie, że pochodził z Rostkowa; 3. potrafi powiedzieć, że św. Stanisław Kostka jest patronem dzieci i młodzieży; 4. zna podstawowe informacje o jego krótkim życiu; 5. rozumie, że święty może być wzorem dla współczesnego młodego człowieka. 6. wie, że październik jest miesiącem szczególnie poświęconym modlitwie różańcowej	1. wymienia najważniejsze fakty z życia św. Stanisława Kostki; 2. zna przybliżone daty jego życia; 3. wie, że uczył się w Wiedniu; 4. potrafi wyjaśnić, dlaczego chciał zostać jezuitą; 5. zna podstawowe wydarzenia związane z jego powołaniem; 6. wie, że zmarł bardzo młodo; 7. zna znaczenie jego patronatu nad dziećmi i młodzieżą; 8. potrafi wymienić przynajmniej dwie cechy,	1. przedstawia w uporządkowany sposób najważniejsze wydarzenia z życia św. Stanisława Kostki; 2. wyjaśnia, dlaczego jego decyzja o realizowaniu powołania wymagała odwagi i wytrwałości; 3. potrafi opowiedzieć o jego pobycie w Wiedniu i drodze do zakonu jezuitów; 4. wyjaśnia znaczenie wiary i modlitwy w jego życiu; 5. wymienia cechy św. Stanisława, takie jak: pracowitość, wytrwałość, odwaga, pobożność, posłuszeństwo i konsekwencja;	1. samodzielnie przedstawia życie oraz duchową sylwetkę św. Stanisława Kostki; 2. potrafi wyjaśnić, dlaczego św. Stanisław jest nazywany wzorem dla młodych ludzi; 3. analizuje jego postawę 4. potrafi wskazać wartości, które można naśladować w jego życiu; 5. wyjaśnia, na czym polegała jego determinacja w realizowaniu powołania; 6. potrafi wyjaśnić znaczenie 300. rocznicy jego kanonizacji Świętego Stanisława Kostki,	1. dostrzega związek między życiem św. Stanisława Kostki a wartościami takimi jak: wiara, odpowiedzialność, odwaga, wytrwałość, uczciwość, pracowitość oraz wierność własnym przekonaniom, 2. wykorzystuje różne źródła informacji i potrafi przedstawić je w uporządkowany sposób; 3. Uczeń wyjaśnia znaczenie 300. rocznicy kanonizacji św. Stanisława Kostki oraz ukazuje go jako wzór wiary i świętości dla młodzieży, 4. samodzielnie formułuje refleksję: „Czego

7. zna podstawowe części Różańca Świętego, 8. wymienia symbole adwentu, 9. odkrywa, że największym darem Bożego Narodzenia jest samo narodzenie Jezusa, 10. wie, że św. Franciszek z Asyżu jest świętym Kościoła katolickiego 11. wie, że św. Franciszek żył zgodnie z Ewangelią i naśladował Jezusa Chrystusa 12. podaje, że Rok św. Franciszka jest związany z 800. rocznicą jego śmierci.	które warto naśladować u św. Stanisława. 9. zna modlitwy różańcowe i potrafi wymienić części oraz tajemnice Różańca Świętego. 10. wyjaśnia, czym jest Adwent, 11. Podaje fakty związane z wydarzeniami narodzenia Pana Jezusa, 12. wyjaśnia, że św. Franciszek odpowiedział na Boże powołanie i wybrał życie zgodne z Ewangelią 13. Wyjaśnia, na czym polegało naśladowanie Jezusa Chrystusa przez św. Franciszka, 14. rozumie, że chrześcijanin jest powołany do życia w miłości Boga i bliźniego.	6. potrafi wskazać, w jaki sposób jego przykład można odnieść do życia współczesnych dzieci i młodzieży; 7. zna podstawowe informacje dotyczące jego kanonizacji; 8. wie, czym jest kanonizacja i potrafi wyjaśnić jej znaczenie. 9. rozumie znaczenie modlitwy różańcowej w życiu chrześcijanina i potrafi wyjaśnić, dlaczego modlimy się na Różańcu. 10. wyjaśnia jakie łaski daje Jezus tym, którzy z ufnością zwracają się do Niego, 11. podaje znaczenie symboli adwentowych, 12. wskazuje Izajasza jako proroka zapowiadającego narodziny Jezusa. Wyjaśnia związek między nawróceniem św. Franciszka a jego decyzją o życiu według Ewangelii, 13. charakteryzuje św. Franciszka jako człowieka, który przez	7. samodzielnie formułuje wnioski dotyczące aktualności przykładu św. Stanisława dla współczesnej młodzieży; 8. potrafi podać konkretne przykłady, jak naśladować jego wartości w codziennym życiu. 9. odkrywa, że tak jak Maryja rozważała wszystkie wydarzenia w swym życiu, tak my w modlitwie różańcowej rozważamy wydarzenia z życia Pana Jezusa i Maryi, 10. odkrywa, że Jezus jest Zmartwychwstaniem i daje nam obietnicę życia wiecznego, 11. na podstawie poznanych tekstów biblijnych stwierdza, że jesteśmy wezwani do budowania Królestwa Bożego na ziemi, 12. uzasadnia, że Kościół jest arką, znakiem danym ludziom, aby mogli się nawracać i osiągnąć życie wieczne, 13. wyjaśnia znaczenie poszczególnych symboli adwentowych i	współczesny młody człowiek może nauczyć się od św. Stanisława Kostki?"; 5. aktywnie uczestniczy w lekcji i potrafi dzielić się swoją wiedzą z innymi. 6. ukazuje Różaniec jako modlitwę prowadzącą do głębszej więzi z Jezusem przez Maryję, 7. świadomie i z wiarą modli się na Różańcu, powierzając Maryi siebie, swoją rodzinę, bliskich oraz potrzeby Kościoła i świata, 8. samodzielnie interpretuje znaczenie symboli adwentowych, 9. wyjaśnia ich znaczenie w duchowym przygotowaniu do świąt Bożego Narodzenia 10. interpretuje wydarzenia związane z narodzeniem Jezusa i wskazuje ich przesłanie dla współczesnego człowieka, 11. potrafi odnieść przesłanie Bożego Narodzenia do własnego życia i codziennych postaw. Samodzielnie i

		swoje życie ukazywał Chrystusa i Jego naukę. 14. wyjaśnia, dlaczego troska o stworzenie wynika z wiary w Boga jako Stwórcę. 15. wskazuje, że chrześcijański pokój wypływa z pojednania z Bogiem, człowiekiem i samym sobą. 16. podaje przykłady realizowania postawy św. Franciszka w życiu chrześcijańskim.	wskazuje, co przypominają one chrześcijanom w czasie Adwentu, 14. opowiada o wydarzeniach związanych z narodzeniem Jezusa i wskazuje ich najważniejsze znaczenia, 15. dostrzega związek między świętowaniem Bożego Narodzenia a wiarą chrześcijańską. Wyjaśnia, że centrum życia św. Franciszka stanowiła osoba Jezusa Chrystusa oraz posłuszeństwo Jego Ewangelii 16. wyjaśnia związek między powołaniem do świętości a naśladowaniem Chrystusa na przykładzie św. Franciszka, 17. interpretuje ubóstwo ewangeliczne jako postawę zaufania Bogu, pokory i wolności, 18. dostrzega w życiu św. Franciszka realizację przykazania miłości Boga i bliźniego, 19. wyjaśnia, że przykład świętych pomaga współczesnemu	pogłębienie wyjaśnia, w jaki sposób życie św. Franciszka ukazuje realizację Ewangelii i powołania chrześcijańskiego do świętości, 12. interpretuje postawę św. Franciszka w świetle nauki Jezusa o miłości Boga, bliźniego, przebaczeniu i służbie. 13. wyjaśnia związek między naśladowaniem Chrystusa, ubóstwem ewangelicznym, pokorą i całkowitym zawierzeniem Bogu. 14. łączy troskę o stworzenie z prawdą wiary o Bogu Stwórcy i odpowiedzialności człowieka za powierzone mu dzieło stworzenia. 15. dostrzega, że świętość polega na codziennym życiu w przyjaźni z Bogiem i realizowaniu Ewangelii, 16. samodzielnie formułuje wnioski dotyczące znaczenia przykładu św. Franciszka dla życia współczesnego chrześcijanina.

			chrześcijaninowi wzrastać w wierze i dążyć do świętości.	
IV. PRZEPRASZAM PANA JEZUSA				
1. odkrywa, że Bóg po wydaleniu człowieka z raju, daje mu obietnicę – Dobrą Nowinę, 2. nazywa Boga miłością, która przebacza, 3. wymienia skutki uzależnień, 4. odkrywa, że Bóg w swoim miłosierdziu przebacza nam nasze grzechy, 5. nazywa Błogosławioną Różę Czacką Matką niewidomych, 6. wskazuje, że z ufnością może przystępować do spowiedzi, gdzie czeka na niego Jezus przebaczający.	1. opisuje grzech jako stan nieprzyjaźni między Bogiem a człowiekiem, 2. odkrywa, że Adam i Ewa popełniają grzech nieposłuszeństwa wobec Boga, 3. odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności, 4. odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi, 5. wyjaśnia, że Pan Bóg pragnie, abyśmy naprawiali swe błędy – grzechy wobec drugiego człowieka, 6. wskazuje Jezusa jako Tego, który przychodzi leczyć grzeszników, 7. układa tekst modlitwy przebłagalnej, 8. wyjaśnia, że Pan Jezus pragnie, abyśmy w swym życiu słuchali Jego słowa i wypełniali je.	1. wymienia wypływające z grzechu zagrożenia dla dobra osobistego i wspólnotowego, 2. opisuje negatywne konsekwencje grzechu Adama i Ewy wobec Boga, siebie i ludzi wokół oraz następnych pokoleń, 3. nazywa Boga miłością, która przebacza, 4. wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości, 5. wyjaśnia, że samo wyznanie grzechów w sakramencie pokuty i pojednania nie wystarczy – trzeba za nie żałować, naprawić je, zadośćuczynić tym, których skrzywdziliśmy, 6. odkrywa, że w wolności, jaką daje nam Bóg, człowiek sam dokonuje wyborów,	1. opowiada historię grzechu pierworodnego, 2. odkrywa, że szatan okłamuje Adama i Ewę, chcąc oddalić ich od Boga, 3. wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości, 4. odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi, 5. odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności, 6. wskazuje sposoby naprawiania popełnianych błędów, 7. wyjaśnia znaczenie przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga za pośrednictwem Jezusa w sakramencie pokuty i pojednania,	1. uzasadnia, że Bóg z miłości stworzył ludzi, 2. wyczerpująco wyjaśnia konieczność żałowania za grzechy, 3. wyczerpująco wyjaśnia konieczność naprawiania popełnionych błędów i zadośćuczynienia tym, których skrzywdziliśmy, aby Jezus odpuścił nam grzechy w sakramencie pokuty, 4. określa momenty Eucharystii, w których dokonuje się nasze pojednanie z Bogiem i ludźmi, 5. wyjaśnia znaczenie frazy „brać krzyż na swe ramiona” .

		7. odróżnia grzech popełniony myślą od grzechu popełnionego słowem, uczynkiem oraz zaniedbaniem (B.13.1), 8. wskazuje cechy osoby modlącej się słowami modlitwy przebłagalnej, 9. podaje przykłady podjętych przez Błogosławioną Różę Czacką działań, mających wpływ na rozwój tyflopedagogiki w Polsce, 10. odkrywa i przedstawia fakty świadczące, że Bóg przebacza Pawłowi nawet te grzechy, których bardzo się wstydził.	8. omawia niszczące skutki uzależnień, 9. odkrywa, że spowiedź powszechna i znak pokoju to momenty na Eucharystii, podczas, których wyznajemy naszą grzeszność, okazujemy pragnienie pozostawania w jedności z Bogiem i drugim człowiekiem, 10. na podstawie fragmentów z Ewangelii wskazuje Piotra jako tego, który uwierzył w słowa Jezusa o Bożym miłosierdziu, 11. podaje kilka istotnych faktów z życia błogosławionej Róży Czackiej, 12. na podstawie losów Świętego Pawła, podaje dowód, że miłość Boga przejawia się w przebaczaniu grzechów.	
V. WIELBIĘ PANA JEZUSA				
1. układa prostą modlitwę uwielbienia, 2. opowiada o spotkaniu Marii i Marty z Jezusem, 3. wskazuje na ofiarniczy charakter mszy świętej,	1. odkrywa, że uwielbienie jest należne jedynie Bogu, 2. odkrywa, że poprzez swoje wypowiedzi i działania uwielbia Boga,	1. wskazuje w Pieśni Maryi fakty świadczące o wierności Boga wobec ludzi, Jego nieustannej troski o człowieka,	1. wyjaśnia, czym jest modlitwa uwielbienia (D.1), 2. odkrywa, że talenty mogą pomóc w uwielbianiu	1. tłumaczy dlaczego Bogu należne jest uwielbienie, 2. opowiada o kompatybilności działania i słuchania Boga w życiu człowieka,

4. opowiada o cierpieniu Maryi pod krzyżem Jezusa, 5. układa modlitwę za Ojczyznę.	3. wskazuje, co przeszkadza mu w skupieniu się na modlitwie uwielbienia, 4. wyjaśnia, że Msza Święta jest ofiarą Chrystusa i naszą, więc własne trudy i cierpienia możemy złożyć Bogu w ofierze (F.1.11), 5. wyjaśnia, że Eucharystia jest uwielbieniem Boga (B.13.2), 6. wymienia sposoby oddawania czci Bogu, 7. odkrywa, że Pan Jezus, umierając na krzyżu, daje nam Maryję jako matkę, 8. odkrywa, że młodzi ludzie okresu wojny byli gotowi oddać swe życie za swych przyjaciół, za wolną Polskę.	2. wskazuje, jak może uwielbiać Boga, wykorzystując otrzymane od Boga talenty, umiejętności, 3. odkrywa, że Bóg oczekuje od nas postawy Marty i Marii – posługi drugiemu człowiekowi i kontemplacji słowa Bożego, 4. odkrywa, że katolicy na całym świecie adorują Jezusa Chrystusa w Najświętszym Sakramencie, 5. podaje fakty z życia Maryi świadczące o Jej uwielbieniu Boga, poddaniu się Jego woli, 6. wskazuje bohaterów narodowych, którzy poświęcili swe życie dla innych.	Boga i głoszeniu Dobrej Nowiny, 3. wskazuje, że Maria uwielbia Jezusa poprzez słuchanie Jego słowa, a Marta poprzez posługę, 4. wyjaśnia, co to znaczy współofiarowanie – współcierpienie, włączanie w Eucharystię własnych problemów (F.1), 5. wyjaśnia, czym jest adoracja Najświętszego Sakramentu, 6. odkrywa, że Maryja jako matka Jezusa współcierpi, przeżywając odrzucenie Go przez ludzi, Jego mękę i śmierć na krzyżu, 7. odkrywa w słowie Bożym, że można być szczęśliwym nawet w trudnych sytuacjach, jeżeli zaufamy Bogu.	3. rozróżnia między uwielbieniem a adoracją.
VI. KATECHEZY OKOLICZNOŚCIOWE				
1. wymienia zadania chrześcijan na Wielki Post, 2. opowiada o umyciu nóg przez Jezusa podczas Ostatniej Wieczerzy, 3. podaje, że przez swą mękę i śmierć na krzyżu	1. odkrywa, że w czasie Wielkiego Postu jesteśmy wezwani do nawrócenia, 2. wskazuje sakramenty jako znak spotkania z Jezusem,	1. na podstawie Ewangelii wymienia pokusy, jakim przeciwstawił się Pan Jezus, 2. podaje przykłady służby drugiemu człowiekowi,	1. wskazuje, że pomocą w nawróceniu jest sakrament pokuty i pojednania, przyjmowanie Chrystusa w Komunii Świętej,	1. aktywnie uczestniczy w lekcji i potrafi dzielić się swoją wiedzą z innymi. 2. ukazuje Różaniec jako modlitwę prowadzącą do głębszej więzi z Jezusem przez Maryję,

Pan Jezus daje nam odkupienie grzechów, 4. wymienia symbole chrztu świętego i skutki jego przyjęcia, 5. wymienia Koronkę do Miłosierdzia Bożego jako skuteczną modlitwę,	3. odkrywa, że Wielki Piątek jest jedynym dniem roku liturgicznego, w którym nie jest sprawowana Eucharystia, 4. wymienia symbole (paschał, Słowo Boże, chrzcielnica, chleb i wino, 5. odkrywa działanie Jezusa w swoim życiu, 6. z pomocą katechety modli się Koronką do Miłosierdzia Bożego,	3. odkrywa, że wypełniając wolę Boga, Pan Jezus przyjmuje na siebie mękę, śmierć krzyżową, aby dać ludziom życie wieczne, 4. wyjaśnia, że podczas liturgii Wigilii Paschalnej przeżywamy wyprowadzenie nas z niewoli grzechu przez zmartwychwstałego Chrystusa, 5. wymienia świadków zmartwychwstania Jezusa, 6. wyjaśnia jakie łaski daje Pan Jezus tym, którzy z ufnością zwracają się do Niego,	modlitwa, post i jałmużna, 2. odkrywa, że Jezus obmywa nogi swym uczniom, aby uświadomić im, że przychodzi na świat, aby służyć, 3. układa według chronologii wydarzenia Wielkiego Tygodnia, 4. wymienia części liturgii Wigilii Paschalnej: liturgia światła, liturgia Słowa Bożego, liturgia chrzcielna, liturgia eucharystyczna, 5. tłumaczy, że być świadkiem zmartwychwstałego Jezusa, to pozostawać w jedności z Bogiem, okazywać miłość innym, 6. wyjaśnia znaczenie pojęcia „miłosierdzie”,	3. świadomie i z wiarą modli się na Różańcu, powierzając Maryi siebie, swoją rodzinę, bliskich oraz potrzeby Kościoła i świata. 4. wyjaśnia sens udziału w Drodze Krzyżowej, 5. omawia istotę Triduum Paschalnego, 6. wyjaśnia sens obchodów roku liturgicznego, 7. modli się Koronką do Miłosierdzia Bożego.